

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Naar der i en Aarrække — efter at Landevejene atter har faaet Betydning for den almindelige Samfærdsel mellem Landets forskellige Egne — har været rejst Kritik af den nuværende Ordning af Vejvæsenet her i Landet, har denne Kritik navnlig mundet ud i Kravet om et mere centraliseret Vejstyre. Kravene hertil har vel været forskellige, men der har dog i Almindelighed været Enighed om, at Staten burde have videregaaende Beføjelser end hidtil med Hensyn til de gennemgaaende Landevejsforbindelser, og at den Staten derigennem tilladte Myndighed burde udøves gennem et enkelt Centralorgan, der enten kunde være Ministeriet for offentlige Arbejders nuværende Departement eller et under Ministeren for offentlige Arbejder oprettet Vejdepartement, Vejdirektorat eller Generaldirektorat for Vejvæsenet. Fælles for alle Forslag har været, at alle Grene af Statens Vejadministration burde samles i et enkelt Forvaltningsorgan direkte under Ministeren for offentlige Arbejder.

Under Henvisning til Bemærkningerne til det samtidig med nærværende Lovforslag fremsatte Forslag til Lov om Vejvæsenet er man af den Opfattelse, at den bedst egnede Organisationsform for en fremtidig Centralstyrelse for Vejvæsenet er et Vejdepartement direkte under Ministeren for offentlige Arbejder, der har den øverste administrative Myndighed vedrørende Landets Vejvæsen. Det skal i denne Forbindelse anføres, at Karakteren af de administrative Beføjelser, der efter Forslaget til Lov om Vejvæsenet tillægges Centralstyrelsen for Vejvæsenet, svarer til, hvad der i Almindelighed tillægges et Ministerium. Samtidig med Oprettelsen af Vejdepartementet forudsættes Ministeriet for offentlige Arbejders Vejkontor, Overvejinspektørstillingen og det til samme knyttede Kontor nedlagt.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal i øvrigt bemærkes:

Til § 1.

Ifølge denne Bestemmelse har Ministeren for offentlige Arbejder den øverste administrative Myndighed vedrørende Lan-

dets Vejvæsen, herunder Afgørelsen af alle Klager over og Meningsforskelligheder mellem kommunale Myndigheder, dog kun for saa vidt Afgørelsen ved gældende Lov ikke er henlagt til andre Myndigheder. Ved denne Tilføjelse sigtes bl. a. til de Bestemmelser i Forslaget til Lov om Vejvæsenet, hvorefter den endelige *administrative* Afgørelse henlægges til det i nærværende Lovforslags § 6 omhandlede Vejnævn eller til det paagældende Amsraad. Da den tilsvarende Bestemmelse i § 15 i Vejloven af 21. Juni 1867 ikke indeholdt en udtrykkelig Tilføjelse om, at den øverste Myndighed kun tilkom Ministeren i det Omfang, i hvilket den ikke ifølge denne Lovs øvrige Bestemmelser var henlagt til andre Myndigheder, ligesom Ordlyden af § 15 i nævnte Lov ikke udelukkede den Forstaaelse, at Afgørelsen af alle de paagældende Klager og Tvistigheder skulde være unddraget Domstolene og henlagt til Ministerens endelige Afgørelse, har man affattet § 1 saaledes, at det kun er administrative Spørgsmaal, som er henlagt til Ministerens Afgørelse, og kun Forhold, for hvis Vedkommende selve Loven ikke har henlagt Afgørelsen til andre Myndigheder.

Til §§ 2—3.

Som en Følge af det tidligere omtalte Forslag om Oprettelse af et Centralstyre for Vejvæsenet maa Administrationen af den gældende Lovgivning vedrørende Veje og Gader henlægges under Vejdepartementet. Den vigtigste af de herunder hørende Love er Vejloven, der foruden en Række Nydannelser paa Vejlovgivningens Omraade indeholder en Kodifikation af de hidtil i en Række Love og Forordninger gældende Regler om Veje, men desuden bør Administrationen af en Række Love vedrørende de omhandlede specielle Emner angaaende Gade- og Vejforhold henlægges under Vejdepartementet.

Man har derfor foruden Vejloven foreslaaet Byggelinie-loven af 28. November 1928 og Snekastningsloven af 13. April 1938, som denne er ændret ved det samtidig hermed fremsatte Forslag til Ændring af Snekastningsloven, henlagt under Vejdeparte-